

РС бр. 18/2004) олакшан овај избор, тако да је за председника изабран кандидат који је добио већину гласова бирача који су гласали, с тим да уколико у овом првом кругу не успе избор, на поновљеном (у другом кругу) избору ће бити изабран онај кандидат који добије највећи број гласова, без обзира колико је бирача гласало.

Иначе изборе за председника Републике у Србији расписује председник Народне скупштине, а кандидата за ову функцију предлажу политичке странке, посебно или заједно, као и група грађана, с тим да ту кандидатуру мора да подржи најмање 10.000 бирача. И најновији Закон о избору председника Републике од 2007. године предвиђа да се председник Републике бира непосредно (по двокружном систему) и то тако да је за председника Републике изабран кандидат који добије већину гласова бирача који су гласали, а ако ту већину нико не добије, гласање се понавља у року од 15 дана. На поновљеним изборима учествују два кандидата која су освојила највећи број гласова или више њих ако деле прво или друго место, и биће изабран за председника онај од њих који освоји највећи број гласова.

Што се тиче овлашћења, председник Републике Србије врши све оне послове који традиционално припадају шефу државе, с тим да су она и нешто шира јер се наша Србија определила за један мешовити систем власти. Истина тај положај председника Републике је по новом Уставу од 2006. године нешто примеренији парламентарном режиму, за разлику од решења предходног Устава од 1990. године који је председнику гарантовао независан положај у читавом систему власти. Сходно елементима председничког система власти и наш председник Републике има право да својим Указом проглашава законе и то најкасније у року од 15 дана од дана њиховог изгласавања у Скупштини. Председник Републике нема више самостално овлашћење да за време ратног стања доноси акте са законском снагом и предузима друге мере којима се одступа од Устава, али је и даље важан фактор уставног система јер командује Војском Србије а овлашћен је и да распусти Народну скупштину на предлог Владе.

Одговорност председника Републике Србије по новом Уставу од 2006. године је другачије решена од оне по Уставу од 1990. године. Док је по Уставу од 1990. године председник Републике одговарао по правилима председничког (а не парламентарног) система па је тако могао да буде само опозван а не разрешен, по новом Уставу од 2006. године он одговара по правилима парламентарног режима и може бити разрешен